

آموزش

شناخت انواع بیمه (۱۳)

در ادامه مباحث شناخت انواع بیمه در شماره‌های قبل، در این بخش چهارمین قسمت از مطالب مربوط به بیمه‌های اتومبیل و همچنین قسمت سوم از بیمه‌های انتکابی ارایه می‌شود امیدواریم مورد استفاده شما خوانندگان محترم قرار گیرد.

بیمه‌های اتومبیل (۴)

علی‌الاصول در بیمه مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث که بعداز این به جهت اختصار بیمه «شخص ثالث» نامیده می‌شود، همانند سایر رشته‌های بیمه، پرسشنامه‌ای از طرف بیمه‌گر در اختیار بیمه‌گزار قرار داده می‌شود تا ضمن درج مشخصات وسیله نقلیه مورد بیمه، درخواست صدور بیمه‌نامه از بیمه‌گر را به عمل آورد. در حال حاضر با توجه به مکانیزه شدن امر صدور و استفاده از

بیمه شخص ثالث اتومبیل

با توجه به قانون بیمه اجباری مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل اشخاص ثالث، از سوی شرکت‌های بیمه بیمه‌نامه‌ای با عنوان بیمه مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل اشخاص ثالث تهیه و از سال ۱۳۴۸ و پس از تصویب آیین نامه اجرایی قانون یاد شده، در اسفندماه سال ۱۳۴۷ به مردم عرضه شد. درحال حاضر و با توجه به حجم

خسارات مالی

در بیمه شخص ثالث منظور از خسارات مالی هرگونه ضرر مستقیمی است که در اثر وقوع حوادث بیمه شده به دارایی‌ها و اشیاء تحت مالکیت یا تحت تصرف قانونی اشخاص ثالث وارد می‌شود.

خسارات جانی یا بدنی :

عبارت از هرگونه صدمه و ضررها یکی است که در اثر وقوع حوادث بیمه شده به بدن اشخاص ثالث وارد شده و موجب جرح، نقص عضو و از کارافتادگی دائم و فوت شود.

وسایل نقلیه موتوری زمینی

وسیله نقلیه مندرج در بیمه شخص ثالث عبارت است از هر نوع وسیله حمل و نقل که با قدرت یا نیروی موتور خود روی زمین یا ریل حرکت می‌کند و مشخصات خاص آن در بیمه نامه درج شده است. بدیهی است یدک و یا تریلر متصل به وسیله نقلیه موتوری زمینی همچنین محمولات وسایل نقلیه موتوری زمینی و یدک و یا تریلر متصل به آن نیز در حکم خود وسیله نقلیه موتوری زمینی است.

حوادث

از آنجا که حوادث مربوط به وسایل نقلیه از جمله وسایل نقلیه موتوری زمینی از تنوع بسیاری برخوردار است، لذا حوادث مورد نظر بیمه شخص ثالث عبارتنداز:

نمی‌توان آن‌ها را شخص ثالث محسوب نمود

نام بردشود. این افراد به ترتیب عبارتنداز:

(۱) بیمه‌گزار - از نظر بیمه شخص ثالث بیمه‌گزار شخص حقیقی یا حقوقی است که تحت عنوان بیمه‌گزار در بیمه‌نامه ذکر شده است. مالک وسیله نقلیه مورد بیمه و یا هر کس دیگری که به دستور و اجازه مالک یا دستور و اجازه بیمه‌گزار، نگهداری و رانندگی وسیله نقلیه مورد بیمه را به عهده می‌گیرد، بیمه‌گزار تلقی می‌شود.

(۲) کارکنان بیمه‌گزار در زمان انجام وظیفه و کار مشروط بر آن که بیمه‌گزار موصوف در حادثه مورد نظر مسؤول شناخته شود.

(۳) همسر، پدر، مادر، اولاد، اولاد اولاد و اجداد تحت تکفل بیمه‌گزار در حالتی که این افراد سرنشین وسیله نقلیه‌ای باشند که راننده آن و یا خود بیمه‌گزار مسؤول حادثه منجر به ورود زیان به افراد فوق باشند.

(۴) راننده‌ای که حادثه فقط در اثر خطای ارتکابی او ایجاد شده باشد ولی در صورتی که حادثه تصادف بین دو یا چند وسیله نقلیه اتفاق بیفتد که راننده‌گان آنها در ایجاد حادثه مقصراً باشند، راننده‌گان در مقابل یکدیگر ثالث تلقی شده و زیان وارد به هر یک با توجه به درجه مسؤولیت آنها در مقابل یکدیگر قابل ارزیابی خواهد بود.

(۵) راننده‌ای که حادثه ایجاد شده در اثر عمل عمد او باشد و یا فاقد گواهینامه راننده‌گی بوده و یا گواهینامه وی باطل شده باشد.

دستگاه‌های رایانه، عملاً در پاره‌ای از موارد اطلاعات ارائه شده از جانب بیمه‌گزار مستقیماً بنا به اظهار و یا به استناد بیمه‌نامه سال قبل وارد رایانه شده و کارت بیمه شخص ثالث که در حقیقت بیمه‌نامه مورد نظر است، صادر می‌شود. در گذشته یا بهتر بگوییم در ابتدای امر ضمن صدور بیمه‌نامه خلاصه‌ای از مندرجات آن به عنوان کارت بیمه شخص ثالث صادر و در اختیار بیمه‌گزار قرار می‌گرفت که به مرور وضعیت فعلی حاکم شده است.

در بیمه شخص ثالث معمولاً نیازی به بازدید از اتومبیل مورد بیمه در زمان صدور بیمه‌نامه وجود ندارد و در آن بیمه خسارات جانی و مالی وارد به اشخاص ثالث در اثر حوادث وسایل نقلیه و محمولات آنها تحت پوشش قرار می‌گیرد. منظور از حوادث فوق، وفق قانون عبارت است از هرگونه تصادف یا سقوط یا آتش سوزی یا انفجار وسایل نقلیه و همچنین خساراتی که از محمولات وسایل نقلیه حادثه دیده ایجاد می‌شود.

اشخاص ثالث

اشخاصی که در اثر وقوع حوادث وسایل نقلیه موتوری زمینی و یا محمولات آنها متحمل زیان‌های بدنی و مالی می‌شوند، صرف نظر از این که در داخل وسیله نقلیه و یا خارج از آن باشند (مثلاً پیاده باشند) از نظر بیمه یاد شده، شخص ثالث تلقی می‌شوند. با این شرح چون تعریفی از اشخاص ثالث ارائه گردید، در اینجا ضروری است از افرادی که

کشور اتفاق می‌افتد. همان‌طور که می‌دانیم در بیمه محدوده جغرافیایی نقش مهمی دارد و لذا بیمه‌گر برای سنجش خطر معمولاً محدوده مشخصی را مورد توجه قرار می‌دهد. بهمین جهت بیمه شخص ثالث فقط در داخل کشور پوشش لازم را ارائه می‌کند و اصولاً برای موارد خارج از محدوده کشور پوشش خاص دیگری پیش‌بینی شده که جزو بحث فعلی ما نیست.

وظایف و تعهدات بیمه‌گزار در بیمه شخص ثالث

بیمه‌گزار موظف است کلیه مطالب و اطلاعاتی را که در ارزیابی خطر می‌تواند مؤثر باشد به بیمه‌گر اظهار کند. زمان اظهار این مطالب به طور عمدۀ زمان تسلیم پیشنهاد به بیمه‌گر از جانب بیمه‌گزار است و موارد اساسی آن عبارت است از نوع و مدل ساخت وسیله نقلیه - شماره موتور یعنی همان شماره‌ای که روی موتور وسیله نقلیه حک شده است - شماره شاسی - شماره شهربانی یا پلاک شهربانی - قدرت موتور (حجم سیلندر) موارد استفاده و همچنین ظرفیت بارگیری یا مسافرکشی مجاز وسیله نقلیه مورد بیمه و تریلر یا یدک متصل به آن بنا به اقتضاء حرفة و شغل بیمه‌گزار و هرگونه اطلاع دیگری که در ارزیابی خطر می‌تواند مؤثر باشد. اطلاعات ارائه شده از جانب بیمه‌گزار می‌باشد کاملاً صحیح و مطابق با واقعیت و به صورت کتبی باشد و چنانچه در طول مدت اعتبار بیمه، عواملی

قابل سیل، زلزله و جنگ جزو تعهدات قابل جبران در بیمه‌نامه شخص ثالث نمی‌باشد.

۲ - خسارت‌های مستقیم و غیر مستقیم ناشی از رادیواکتیو و اشعه‌های یون‌ساز و همچنین تشعشعات اتمی تحت پوشش نیست.

۳ - خسارت‌های وارد به محمولات وسایل نقلیه مورد بیمه تحت پوشش بیمه‌ای نیست.

۴ - در بیمه شخص ثالث خسارت‌های ناشی از محکومیت جرایی مقصّر حادثه که توسط محاکم تعیین می‌شود، همچنین جرائم متعلقه از هر نوع که باشد جزو تعهدات نیست.

۵ - خسارت‌های وارد به افرادی که بدون داشتن گواهینامه معتبر رانندگی، مبادرت به رانندگی می‌کنند و همچنین کسانی که وسیله نقلیه‌ای را به صورت غیر قانونی به تصرف درآورده و با آن رانندگی می‌کنند تحت پوشش بیمه شخص ثالث نیستند، از جمله موارد اخیر می‌توان به خساراتی اشاره کرد که زمان رانندگی اتومبیل توسط سارق به اتومبیل غیر مقصّر وارد می‌شود.

۶ - از جمله موارد دیگری که در بیمه شخص ثالث تحت پوشش بیمه‌ای قرار نمی‌گیرد، خسارت وارد به اموال، کالا، اجناس، ساختمان‌ها و وسایل نقلیه تحت مالکیت و تصرف بیمه‌گزار است. بدیهی است پیش‌بینی موارد خاص صرفاً برای اجتناب و جلوگیری از سوءاستفاده‌های احتمالی افراد و بیمه‌گزاران سودجو و ناسالم بوده است.

۷ - آخرین نوع حادث و یا خطرات خارج از حیطه پوشش بیمه شخص ثالث عبارت است از حادثی که خارج از محدوده جغرافیایی

هرگونه تصادف یا سقوط یا آتش‌سوزی یا انفجار وسایل نقلیه موتوری زمینی و یدک و تریلر متصل به آن که بیمه شده است.

خطرهای بیمه شده

در بیمه شخص ثالث، بیمه‌گر مسؤولیت مدنی بیمه‌گزار در مقابل اشخاص ثالث، بواسطه حادثی که ناشی از وسیله نقلیه‌ای که مشخصات آن در شرایط خصوصی بیمه نامه درج شده است را تحت پوشش قرار می‌دهد تا در صورت وقوع هریک از حوادث بیمه شده زیان مالی یا بدنی وارد به اشخاص ثالث را با توجه به تضمین‌های مندرج در آینه‌های اجرایی قانون بیمه اجباری مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل اشخاص ثالث (مصطفوی ۲۹ /دی‌ماه ۱۳۴۷) و سایر مصوبات بعدی مرتبط با آن) تامیزان تعیین شده در شرایط خصوصی بیمه‌نامه، جبران کند. بخصوص در مورد زیان‌های بدنی وارد به اشخاص ثالث با توجه به تسری قانون دیات در سال‌های اخیر با استناد به پوشش‌های مازاد پیش‌بینی شده، بنا به اقتضای سقف تعهدات قابل پوشش، همواره تغییر کرده و در جهت افزایش آن اقدام شده است.

خطرهای و موارد زیر تحت پوشش بیمه شخص ثالث نیست

۱ - مطابق اکثر بیمه‌نامه‌ها خسارت‌های خارج از حیطه اختیار (شرایط اضطراری) از

باعت ایجاد تشدید خطر شد بیمه‌گزار می‌باشد طرف مدت پانزده روز مراتب را به اطلاع بیمه‌گزار برساند. ضمناً هرگونه اظهار خلاف واقع هرجند که تأثیری در وقوع حادثه نداشته باشد و خسارتنی را باعث نشود، چنانچه از روی سوء نیت انجام شده باشد و سوء نیت بیمه‌گزار احراز و مسلم شود، قرارداد بیمه (بیمه‌نامه) باطل خواهد شد. بدینه است در صورتی که اظهارات خلاف از روی سوء نیت انجام نشده باشد و یا نتوان سوء نیت را احراز کرد بیمه‌گزار موظف خواهد بود که حق بیمه‌ای را که در صورت ارائه اطلاعات صحیح تعلق می‌گرفت به بیمه‌گزار پرداخت کند.

بیمه‌های اتکایی (۳)

مریبوط به قرارداد اتکایی وجود داشته و حتی هرگونه تغییر در سیاست‌های صدور بیمه‌نامه یا پرداخت خسارت باید به بیمه‌گزار اتکایی اعلام گردد.

- اصل پیروی از تبعات Fortune (Fallow The

این اصل شامل هر آنچه که ممکن است خارج از اراده و کنترل بیمه‌گزار اتکایی در روابط اتکایی ایجاد گردد می‌باشد. طبق این اصل بیمه‌گزار اتکایی نه تنها در خطرات ناشی از عملیات بیمه‌ای بیمه‌گزار اتکایی سهیم است بلکه در خطرات ناشی از قراردادهای بیمه نیز سهیم است. مانند خسارتنی ساختگی که به عدم امکان اثبات ساختگی بودن آن دلیل بیمه‌گزار اتکایی مجبور به پرداخت آن شود. باید توجه داشت منظور از این اصل به هیچ وجه تبعات خطرات تجاری (مثل ورشکستگی) بیمه‌گزار اتکایی نبوده و چنانچه مثلاً بیمه‌گزار اتکایی نتواند قسمتی یا تمام حق بیمه بیمه‌نامه‌ای را وصول نماید و به

به طوری که گفته شد در اتکایی اختیاری بیمه‌گزار اتکایی کلیه اطلاعات مریبوط به هر مورد بیمه را که مورد نیاز و تقاضای بیمه‌گزار اتکایی باشد در اختیار او قرار می‌دهد تا بیمه‌گزار بتواند ارزیابی کامل و صحیحی از ریسک پیشنهاد شده به دست آورده و سپس نسبت به قبولی یا رد آن مورد اعلام نظر نماید.

در حالی که در اتکایی قراردادی چون بیمه‌گزار اتکایی هیچ‌گونه امکانی برای ارزیابی یا اظهارنظر در مورد ریسک‌هایی که تمایل به قبول آنها ندارد نداشته و هرگونه امکان اظهارنظر در این خصوص را از خود سلب کرده این اصل دارای اهمیت فوق العاده‌ای می‌باشد، لذا بیمه‌گزار چه قبل از انعقاد قرارداد و چه در طول مدت اعتبار آن بایستی اطلاعات صحیح مریبوط به رشته تحت پوشش قرارداد را در اختیار بیمه‌گزار اتکایی قرار دهد. این اعتماد نه تنها برای صدور بیمه‌نامه بلکه برای پرداخت خسارت و تعیین میزان نگهداری و به طور کلی برای کلیه عملیات

مشخصات و شروط قراردادهای اتکایی

ابتدا به مشخصات و شروطی که مشمول هر دو گروه از قراردادهای اتکایی (نسبی و غیرنسبی) بوده پرداخته و سپس به شروط خاص قراردادهای اتکایی هر یک از دو گروه خواهیم پرداخت ولی قبل از آن دو اصل مهم که حتی اگر در قراردادی قید نشده باشند قابل قبول و استناد و جزء عملیات اتکایی قراردادی محسوب می‌شوند توضیح داده می‌شوند.

- اصل حسن نیت FAITH (UTMOST GOOD

طبق این اصل روابط بین دو طرف قرارداد براساس حد اعلای حسن نیت استوار بوده و عدول هر یک از طرفین (خصوصاً بیمه‌گزار اتکایی) از این اصل جایز نبوده و ایجاد حق عدم اجرای تعهدات برای طرف دیگر را می‌نماید.

پوشش قرارداد قید گردند تعیین می‌شود زیرا در برخی از رشتہ‌های بیمه‌ای بنا به ماهیت رشتہ آن مانند رشتہ آتش‌سوزی یا مهندسی امکان تعیین موقعیت استقرار مورد بیمه در طول قرارداد بیمه امکان پذیر بوده و در برخی از رشتہ‌ها مانند باربری یا حادث شخصی این امکان وجود ندارد.

- استثنائات

در قراردادهای اتکایی خطراتی که مشمول قرارداد اتکایی نشده و بیمه‌گزار اتکایی نمی‌تواند آنها را تحت پوشش قرارداد اتکایی درآورد بطور مفصل قید می‌گردد. مانند خطر جنگ، شورش و بلوا یا خطر تشعشعات اتمی و....

البته باید توجه داشت که این خطرات همان خطراتی باشد که بیمه‌گزار اتکایی نیز آنها را در بیمه‌نامه‌های خود پوشش

- طرفین قرارداد

در قرارداد بایستی طرفین قرارداد کاملاً تعریف و مشخصات هر یک از طرفین به طور کامل قید شده و موقعیت آنها نسبت به یک دیگر تعیین و عملکرد هر یک‌بیان شود.

- موضوع یا هدف قرارداد

در قرارداد اتکایی وظیفه واگذاری بیمه‌گزار اتکایی و وظیفه قبولی بیمه‌گر اتکایی تصریح شده و رشتہ تحت پوشش قرارداد، اختیار بیمه‌گزار اتکایی در اعمال نرخ و شرایط بیمه‌نامه و تسویه خسارات به طور روشن بیان شود.

- محدوده جغرافیایی قرارداد

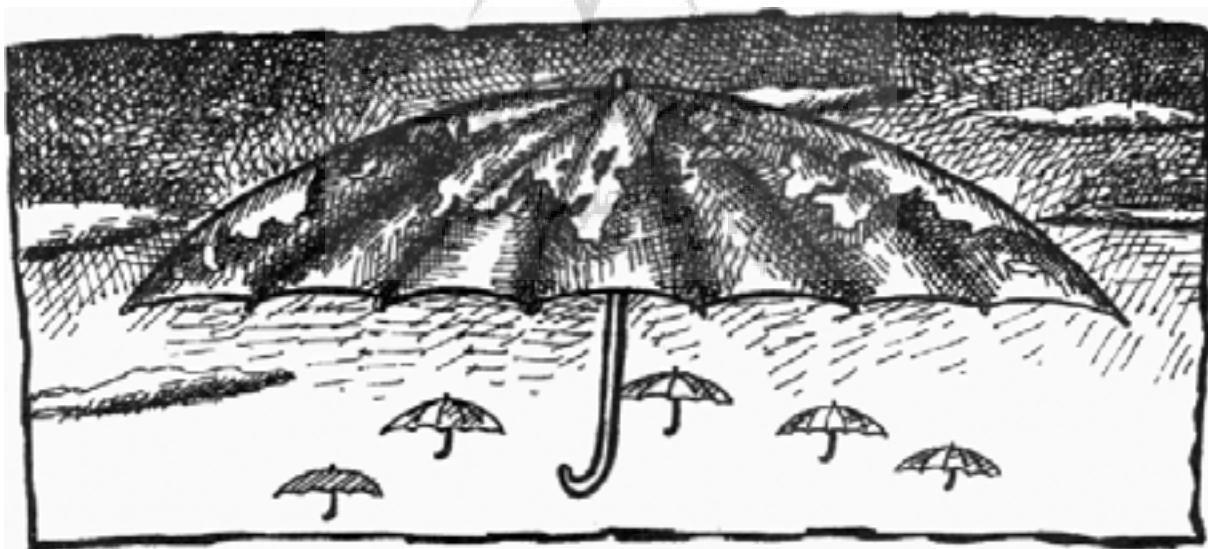
در قراردادهای اتکایی نه تنها محل و موقعیت استقرار هر یک از طرفین قرارداد بلکه در صورت ایجاب محدوده جغرافیائی که موارد بیمه‌ای واقع در آن می‌توانند تحت

موقع نیز آنرا ابطال نکرده و به اطلاع بیمه‌گراتکایی نرساند موظف به پرداخت حق بیمه اتکایی آن می‌باشد زیرا همانطوری که قبل از قرارداد اتکایی و قراردادهای بیمه کاملاً مجزا از یک دیگر بوده و به تبع آن وظایف بیمه‌گزار اتکایی نسبت به بیمه‌گر اتکایی هیچ ارتباطی به وظایف بیمه‌گزار اصلی در قبال بیمه‌گر اتکایی ندارد.

این دو اصل حتی اگر صریحاً نیز در قراردادهای اتکایی به آنها اشاره نشده باشد عرفًا جزء اصول روابط اتکایی شناخته می‌شوند.

شروط قراردادی اتکایی

شروطی که به آنها اشاره خواهد شد در هر گروه از قراردادهای اتکایی و حتی شاید برخی از آنها ممکن است در سایر انواع قراردادها مانند قراردادهای تجاری یا مقاطعه‌کاری نیز وجود داشته باشند.

نمی‌دهد.

ج - در صورتی که هر یک از طرفین قرارداد توافقی پرداخت دیون خود را از دست داده یا ورشکسته شود.

د - در صورتیکه یکی از طرفین قرارداد قسمت قابل توجهی از سرمایه خود را از دست بدهد.

ه - چنانچه یکی از طرفین قرارداد با شرکت دیگری ادغام یا تحت کنترل شرکت دیگری درآید.

و - در صورت عدول طرف مقابله از شرایط قرارداد

- داوری

در قراردادهای اتفاقی باید پیش‌بینی شود که در صورت بروز اختلاف طرفین به چه ترتیبی موظفند نسبت به رفع آن اقدام نمایند که معمولاً مرجع رفع اختلاف هیأت داوری تعیین می‌شود.

این هیأت طبق عرف معمول مرکب از سه نفر، دو داور و یک سردار ایجاد شود. هر یک از داوران به انتخاب یکی از طرفین قرارداد و سردار به انتخاب دو داور است و تأکید می‌شود که هر سه نفر بایستی آشنایی کافی به امور بیمه‌ای داشته باشند.

ضمن تعیین مدت معین برای هر یک از طرفین قرارداد برای معرفی داور منتخب خود و محل تشکیل جلسه داوران غالباً مقررات و قوانین محل (کشور) تشکیل جلسه داوران را حاکم بر جلسه قرار می‌دهند و رأی اکثريت را برای طرفین لازم‌الاجرا می‌دانند.

در داوری معمولاً تلاش می‌شود که از تشریفات دست و پاگیر قانونی پرهیز و سعی شود اختلاف بصورتی مساملت آمیز فیصله داده شود.

اصول شناخته شده در عملیات اتفاقی

اصل حسن نیت می‌باشد ولی در قراردادهای

اتفاقی بیمه‌گران اتفاقی معمولاً این حق را برای خود محفوظ می‌نمایند که در صورت احساس ضرورت بتوانند به مدارک و اسناد مربوط به عملیات قرارداد بین خود و بیمه‌گزار اتفاقی در محدوده و شرایط منطقی دسترسی یابند.

البته امروزه بیمه‌گران اتفاقی به ندرت احساس نیاز به استفاده از این حق را می‌نمایند زیرا بدليل تسهیلات موجود در امر انتقال اطلاعات و رفت و آمد ضمن بازدیدهای دوره از بیمه‌گزاران اتفاقی آشنایی کافی نسبت به ساختار پرتفو، ساختار

تشکیلات، کیفیت و توان اجرائی بیمه‌گزاران اتفاقی خود را بدست آورده و بیمه‌گزاران اتفاقی نیز در زمان وقوع خسارات کلان یا حتی موارد بیمه‌ای خاص جهت همکاری و استفاده از تجربیات آنها از بیمه‌گران اتفاقی خود جهت بازدید و مشورت دعوت بعمل می‌آورند.

- فسخ خودبخود قرارداد

در قراردادهای اتفاقی پیش‌بینی می‌شود که در شرایط خاصی هر یک از طرفین می‌توانند قرارداد را بلاfacله فسخ نمایند یا حتی قرارداد خودبخود فسخ گردد.

این شرایط بشرح زیر می‌باشند.

الف - چنانچه قرارداد بدليل شرایط فورسماژور قابلیت اجرای خود را از دست بدهد.

ب - چنانچه کشورهای طرف قرارداد درگیر جنگ با یک دیگر شده یا هر یک از طرفین درگیر جنگ با کشور دیگری شود.

- مدت قرارداد

در قراردادهای اتفاقی تاریخ شروع و خاتمه قرارداد قید شده و مدت آن مشخص می‌گردد. قراردادهای غیرنسی معمولاً برای مدت یکسال منعقد شده و تجدید آن منوط به مذاکره و توافق مجدد طرفین می‌باشد. مدت این نوع قراردادها بدو صورت اعمال می‌شود.

الف - خسارات واقع شده Loss

Occuring

ب - بیمه‌نامه‌های صادره

AttachingPolicy

در حالت اول صرفنظر از تاریخ صدور بیمه‌نامه‌ها، کلیه خساراتی که در طول مدت قرارداد رخ داده باشند تحت پوشش می‌باشند ولی در حالت دوم کلیه خساراتی که برای بیمه‌نامه‌های صادره در طول مدت قرارداد رخ بدنهند تحت پوشش قرار دارند.

در قراردادهای نسبی تاریخ شروع قرارداد تعیین ولی تاریخ خاتمه آن منوط به اعلام یکی از طرفین می‌گردد. بدین ترتیب که هر دوره قرارداد یک سال از تاریخ شروع توافق می‌شود و چنانچه هر یک از طرفین ظرف مدت معین قبل از پایان دوره تمایل خود را نسبت به فسخ قرارداد به طرف اعلام ننماید، قرارداد اتفاقی خود بخود برای یک دوره دیگر ادامه پیدا می‌کند.

- حق بررسی

هر چند همانطوریکه گفته شد یکی از

